

Už třetím ? Doufám, že předposledním rokem studuji střední školu. Doba to rozhodně není krátká. Mohu už přemýšlet o tom, zda školní dny stály za snahu, vložený čas a peníze. Je tedy zkrátka čas přemýšlet o tom, co mi škola dala, co mi vzala a jestli jsem si opravdu vybrala správnou cestu. Už nyní můžu říct, že léta na střední škole nebyla zbytečná, že všechn čas věnovaný studiu se mi vrátí ať už při dalším studiu, nebo v práci. Poznala jsem spoustu nových lidí, bohužel hodně jich také zmizelo z mého života. Nejde za minulostí truchlit, život jde dál a my musíme s ním. Vstříc novým zážitkům s novými lidmi. Pokud budu stát na místě, nové věci se nedovím. Zaostanu za ostatními a dohnat je bude velice těžké, v některých oborech nemožné. Proto ani nelze říct, že mi střední škola nic nedala. Vždy mě nutila, abych pokračovala dál a dál, rozšiřovala mi obzory v nových tématech a nutila mě nezaostávat za ostatními.

Vzpomínka, jak jdu se strachem na svou novou střední školu, kde nikoho neznám, už je hodně, opravdu hodně vzdálená. Z bojácného prváka se stala třeačka, která ví, jak to chodí, zná všechny žáky a učitele. Na současné prváky se dívám s takovým nadhledem, jako bych nikdy nebyla jedním z nich. Ale takový už je prostě svět. Možná je to dobře ? Nezpomaluje nás to v chuti k dalšímu růstu. Možná špatně ? Postupně zapomínáme, čím vším jsme si museli projít, abychom se stali tím, kým jsme.

Ted' už mi záleží opravdu jen na jedné věci - udělat maturitní zkoušku, ze které mám obavy. Je fakt, že učitelé tvrdí, jak je základní úroveň státní maturity lehká, až skoro primitivní, ale moji kamarádi nebyli vždy toho názoru. Jak to vlastně je, vám povím, až si zkoušky zkusím.

Eliška Otrubová, SŠ veřejnoprávní Karlovy Vary